

Sygn. akt IIK 648/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16.10.2013r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Kliś

Protokolant: Aleksandra Hormańska

po rozpoznaniu w dniach 22.01.2013r., 28.02.2013r., 27.03.2013r., 24.04.2013r., 14.05.2013r., 13.06.2013r., 08.07.2013r., 18.09.2013r., 10.10.2013r. sprawy karnej

przeciwko

B. R. (1), s. B. i A. z d. H.

ur. (...) w N.

1. oskarżonego o to, że w dniu 27.05.2012r. w B. woj. (...) zadając pokrzywdzonemu J. J. (1) uderzenia w głowę spowodował u niego obrażenia ciała w postaci licznych ran tłuczonych głowy, które to obrażenia skutkowały rozstrojem zdrowia na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk;

J. J. (1), s. J. i M. z d. L.

ur. (...) w B.

2. oskarżonego wzajemnie o to, że w dniu 27.05.2012r. w B. woj. (...) znieważył B. R. (1) w jego obecności używając w stosunku do niego słów powszechnie uznanych za obelżywe,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk;

3. oskarżonego wzajemnie o to, że w tym samym miejscu i czasie jak w pkt 2 naruszył nietykalność cielesną B. R. (1) zadając mu liczne uderzenia pięściami w klatkę piersiową i w głowę,

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk;

I. ustala, iż B. R. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157 § 2 kk ustalając jednocześnie, iż stopień winy i społecznej szkodliwości nie jest znaczny na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie w sprawie warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok,

II. ustala, iż J. J. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 216 § 1 kk ustalając jednocześnie, iż stopień winy i społecznej szkodliwości nie jest znaczny na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie w sprawie warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok,

III. ustala, iż J. J. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 217 § 1 kk ustalając jednocześnie, iż stopień winy i społecznej szkodliwości nie jest znaczny na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie w sprawie warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok,

IV. na podstawie art. 628 pkt 1 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego B. R. (1) na rzecz J. J. (1) oraz od J. J. (1) na rzecz B. R. (1) koszty postępowania w niniejszej sprawie.

UZASADNIENIE

J. J. (1) i B. R. (1) od wielu lat wspólnie mieszkają w miejscowości B. powiat L.. Mimo tego nie utrzymują ze sobą kontaktów towarzyskich, jak również bliższej znajomości.

W dniu 27.05.2012r. B. R. (1) w godzinach popołudniowych przebywał w barze w B.. Przyszedł tam również J. J. (1). Mężczyźni tego dnia spożywali wcześniej alkohol. W pewnym momencie – na tle rzekomych rozliczeń finansowych – podczas wspólnego spożywania alkoholu pomiędzy mężczyznami wywiązała się kłótnia. W jej trakcie J. J. (1) używał wobec B. R. (1) słów powszechnie uznanych za obelżywe. Doszło również do wzajemnej szarpaniny, w trakcie której J. J. (1) uderzył B. R. (1) pięścią w okolice serca oraz napluł w/w do kufła z piwem. W międzyczasie w/w spuścił powietrze z opon roweru, którym do baru przyjechał B. R. (1). Podczas dalszej eskalacji konfliktu B. R. (1) kilkakrotnie uderzył J. J. (1) szklanką od piwa w głowę.

Dopiero ingerencja J. J. (3), który rozdzielił bijących się mężczyzn zażegnała dalszej bójce. B. R. (1) pozostał w barze, zaś J. J. (1) udał się do miejsca zamieszkania córki A. B., gdzie udzielono mu pierwszej pomocy.

Następnie wezwano pogotowie ratunkowe, które zabrało J. J. (1) na oddział ratunkowy szpitala w L.. Po zaopatrzeniu ran pokrzywdzony został zatrzymany w szpitalu na oddziale chirurgicznym na obserwacji, która trwała do dnia 28.05.2012r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) k. 57-57v, wyjaśnienia oskarżonego B. R. (1) k. 56v-57, zeznania świadka J. J. (3) k. 59-59v, A. B. k. 58-58v, J. J. (4) k. 58v, F. J. k. 59v, K. K. k. 58v, Z. S. k. 58, J. Z. k. 59, P. R. k. 65, E. K. k. 64v, S. R. k. 65v, C. P. k. 100v.

Na skutek opisanego zdarzenia J. J. (1) odniósł obrażenia ciała w postaci licznych ran tłuczonych głowy. Przebyty uraz spowodował u w/w rozstrój zdrowia organizmu na okres poniżej 7 dni. Opisane obrażenia były następstwem działania urazu mechanicznego zadanego twardym narzędziem.

Dowód: opinia sądowo-lekarska k. 25.

Tempore criminis J. J. (1) nie miał zniesionej, ani ograniczonej poczytalności w stopniu znacznym. W przeszłości oskarżony nie był karany sądownie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) k. 57-57v, opinia sądowo-psychiatryczna k. 52-55, karta karna k. 61-63

B. R. (1) nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. R. (1) 56v-57, karta karna k. 24.

Słuchany w trakcie prowadzonego postępowania dowodowego B. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż J. J. (1) zna od 37 lat. Wspólnie zamieszkują w miejscowości B.. W dniu 27.05.2012r. przebywał w barze, gdzie wspólnie ze znajomymi spożywał piwo. W pewnym momencie do baru wszedł J. J. (1). Pomiedzy mężczyznami wywiązała się kłótnia na tle udzielonej przez B. J. J. pożyczki. J. J. (1) w jej trakcie używał słów powszechnie uznanych za obelżywe, szarpał w/w, uderzył w okolice serca, po czym napluł B. R. (1) do kufła z piwem. Nadto w nieustalonym momencie spuścił w/w powietrze z kół roweru, którym ten przyjechał do baru.

Takie zachowanie J. J. (1) spowodowało, iż – jak stwierdził oskarżony B. R. (1) – stracił panowanie nad sobą, jednakże nie pamiętał dokładnego przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Jak oświadczył odzyskał pamięć w momencie, w którym przebywający w barze świadek J. J. (3) rozdzielał bijących się mężczyzn.

Słuchany również w charakterze oskarżonego J. J. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wzajemnym aktem oskarżenia czynów. Potwierdził, iż w dniu 27.05.2012r. w barze w B. – na tle wspólnych rozliczeń finansowych – pomiędzy nim, a B. R. (2) doszło do zatargu, o którym mowa w sprawie. W/w wyjaśnił również, iż wzajemnie z B. R. (2) szarpali się. Oskarżony J. J. (1) nie zaprzeczył, aby uderzył w/w podczas szamotaniny w okolice klatki piersiowej. Jak oświadczył, bezpośrednio po zdarzeniu spuścił powietrze z kół roweru B. R. (1). Nie pamiętał czy używał wobec w/w słów obelżywych oraz tego, aby napluł do kufla B. R. (1), a także kto wywołał przedmiotowe zdarzenie.

Wyjaśnił także, iż podczas wzajemnej bójki B. R. (1) kilkakrotnie uderzył go szklanką od piwa w głowę i dopiero stanowcza reakcja ze strony świadka J. J. (3) zażegnała dalszej eskalacji konfliktu.

W dalszej części złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia zarówno oskarżonego B. R. (1), jak również J. J. (1) zasługiwały na uwzględnienie jedynie w tej części, w których potwierdzały one ustalony przez Sąd orzekający stan faktyczny.

Złożone przez obu oskarżonych wersje w tym zakresie były bowiem zbieżne ze sobą, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały.

W obu jednak wypadkach zarówno B. R. (1), jak też J. J. (1) zasłaniaли się niepamięcią, a dotyczyło to w szczególności tych elementów opisywanego zdarzenia, w których w/w mieliby obciążać samych siebie, a tym samym przyznać się do spowodowania czy to obrażeń głowy, jak miało to miejsce w przypadku J. J. (1), czy też używania słów wulgarnych, bądź uderzenia w okolice mostka B. R. (1).

W tym bowiem zakresie obaj oskarżeni – co budzić musi zdziwienie – nagle tracili pamięć i nie potrafili przytoczyć szczegółów zajścia oraz jego okoliczności.

Z jednej strony tłumaczyli, iż mogło to być spowodowane wzburzeniem oraz w szczególności wypitym wcześniej alkoholem, zaś z drugiej strony kategorycznie twierdzili, iż nie czuli się pijani.

Niezależnie jednak od powyższego – jak ustalił to Sąd orzekający – krytycznego dnia między mężczyznami doszło do wzajemnej kłótni, szarpaniny, wyzwisk, bicia, skutkiem czego J. J. (1) doznał obrażeń ciała w postaci ran tłuczonych głowy, które spowodowały rozstrój zdrowia organizmu w/w na okres poniżej 7 dni.

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie poprzestał bowiem na ocenie tylko wyjaśnień B. R. (1) oraz J. J. (1), ale również oparł swoje rozstrzygnięcie o zeznania jakie złożyli w niniejszej sprawie świadkowie, w szczególności świadka J. J. (3), który zeznał, iż krytycznego dnia przebywał w barze w B. i w pewnym momencie zauważył, że oskarżeni wzajemnie się szarpali, zaś J. J. (1) posiadał rany na głowie skąd sączyła się krew. W okolicy zdarzenia, świadek również zauważył rozbitą szklankę od piwa. Jak dowiedział się od nieznanymi mężczyzn, którzy byli naoczni świadkami tego zajścia B. R. (1) bił nią w głowę J. J. (1). Oświadczył równocześnie, iż rozdzielił bijących się mężczyzn, po czym J. J. (1) udał się w kierunku miejsca zamieszkania, zaś B. R. (1) pozostał w barze.

Wersję przedstawioną przez świadka uzupełniły K. K. i A. B., które bezpośrednio po zdarzeniu zaopatrywały rany na głowie J. J. (1) i na miejsce wezwały karetkę pogotowia oraz policję.

Tak przedstawione zeznania potwierdziła świadek J. J. (4), która widziała bezpośrednio po zajściu na głowie pokrzywdzonego odniesione na jego skutek obrażenia ciała.

Również pozostali słuchani w sprawie świadkowie w osobach J. Z., F. J., E. K., P. R., S. R., C. P., Z. S. w swoich zeznaniach potwierdzili ustalony przez Sąd stan faktyczny.

Zebrane w sprawie dowody osobowe korelowały ze złożonymi w aktach dokumentami w postaci: karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 27.05.2012r. k. 4, skierowania do poradni chirurgicznej k. 5, aktami 2Ds.481/12, które Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego, a w szczególności opinią sądowo-lekarską z której wynikał zarówno sposób i mechanizm powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego J. J. (1).

W świetle powyższego wina i sprawstwo zarówno oskarżonego B. R. (1), jak również J. J. (1) były bezsporne i niewątpliwe.

B. R. (1) w dniu 27.05.2012r. w B. woj. (...) działając z zamiarem bezpośrednim, zadając pokrzywdzonemu J. J. (1) uderzenia w głowę spowodował u niego obrażenia ciała w postaci licznych ran tłuczonych głowy, które to obrażenia skutkowały rozstrojem zdrowia na okres poniżej 7 dni. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 157§2 k.k.

J. J. (1) w dniu 27.05.2012r. w B. woj. (...) działając z zamiarem bezpośrednim, znieważył B. R. (1) w jego obecności używając w stosunku do niego słów powszechnie uznanych za obelżywe. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 216§1 k.k.

J. J. (1) w dniu 27.05.2012r. w B. woj. (...) 2 naruszył nietykalność cielesną B. R. (1) zadając mu liczne uderzenia pięściami w klatkę piersiową i w głowę. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 216§1 k.k.

Niezależnie od przytoczonych wyżej okoliczności wina i społeczna szkodliwość czynów, których dopuścili się obaj oskarżeni nie były znaczne.

Zarówno B. R. (1), jak też J. J. (1) nie byli karani w przeszłości. Są osobami w podeszłym wieku, z dobrą opinią środowiskową. Podczas inkryminowanego zdarzenia doszło do wzajemnego zatargu oraz wzajemnych wyzywających zachowań, gdzie każdy z oskarżonych, ale także pokrzywdzonych odpowiedział naruszeniem wzajemnie nietykalności cielesnej. Czyny, które zarzucono obu oskarżonym stanowiły jedynie występki o niskim zagrożeniu sankcjami karnymi.

Co istotne, oboje są sąsiadami, mieszkańcami małej miejscowości jaką są B.. Nadto znają się od 37 lat i nigdy w przeszłości nie dochodziło pomiędzy nimi do wzajemnych konfliktów.

W świetle powyższego Sąd Rejonowy w Lubaniu pomimo stwierdzenia, iż w obu przypadkach wina i sprawstwo były bezsporne, to jednak uwzględniając okoliczności, o których mowa wyżej – warunkowo umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie na okres próby w każdym przypadku wynoszącym 1 (jeden) rok.

Zdaniem bowiem Sądu postawa obu sprawców nie karanych w przeszłości, ich właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo umorzenia postępowania w/w będą przestrzegać w przyszłości porządku prawnego, a w szczególności nie popełnią przestępstwa.

Nadto na podstawie art. 628 pkt.1 k.p.k. w zw z art. 629 k.p.k. Sąd Rejonowy wobec stwierdzenia winy i sprawstwa obu oskarżonych zasądził od B. R. (1) na rzecz J. J. (1) oraz od J. J. (1) na rzecz B. R. (1) koszty postępowania w niniejszej sprawie.